

Studentenstam De Delftsche Zwervers uit Delft organiseert ieder jaar twee kampjes voor kinderen die het moeilijk hebben. Scouts Info ging een dag op bezoek bij het kamp in Ommen.

Kampen voor kinderen die aandacht verdienen

De 28 leden van de studentenstam komen iedere donderdagavond bij elkaar om samen te eten, spellen te doen en te kletsen. Maar ondertussen wordt er door commissies ook hard gewerkt aan de organisatie van twee kinderkampen, een traditie die al negentig jaar standhoudt. 'Er zijn kampen geweest voor kinderen uit weeshuizen, vluchtelingen en leerlingen van het speciaal onderwijs. Dit kamp is voor kinderen van wie de ouders vaak bij de Voedselbank komen', vertelt Elizabeth (20), een van de leden die als begeleiding aanwezig is op het kamp. De kinderen hoeven niets te betalen voor deze vakantie, wat veel voorbereiding vergt van de studenten.

'We zijn het hele jaar bezig met sponsors zoeken. We krijgen donaties van oud-leden en sponsors, zoals pannen van Ikea en pindakaas van Unilever. En we gaan een paar keer per jaar met z'n allen naar dit kampterrein om onderhoud te plegen, in ruil daarvoor mogen we in de zomer voor minder geld op het terrein verblijven', legt Elizabeth uit.

Extra spannend

Al dat werk is zeker de moeite waard volgens Myrthe (19), die voor het eerst mee is op dit kamp. 'Ik heb getwijfeld of ik mee zou gaan. Maar er was leiding nodig, dus ik heb het toch maar gedaan. Ik dacht: "als ik in de keuken sta, kan er niet zoveel misgaan".' Eenmaal op het kamp blijken haar zorgen niet nodig

te zijn geweest. 'Dit zijn leuke kinderen die echt genieten. Sommigen zijn nog nooit eerder een nacht van huis weggeweest. Dat betekent dat we extra op moeten letten. Deze kinderen wisten bijvoorbeeld niet dat je in een slaapzak moet liggen en niet eronder', vertelt Myrthe. 'Een kamp is voor deze kinderen nog spannender dan voor andere kinderen. Om ze zoveel mogelijk te helpen, heeft Bram (19) de eerste nacht

tot vier uur voor de tenten gezeten voor als er kinderen wakker werden. En over natte slaapzakken doen we niet moeilijk, we hebben een hele kist met schone slaapzakken klaarstaan.'

Codes ontcijferen

Terwijl een paar studenten in de keuken de lunch voorbereiden, vermaken Joep (22) en Ruben (27) de kinderen met een spionnenverhaal. De kinderen zijn namelijk op spionnen Trainingskamp en hun doel is om de gestolen documenten van de grote baas terug te vinden. Als er een telefoon overgaat, komen de kinderen enthousiast aanrennen. 'Er is een bericht', roepen ze. Ze verzamelen zich voor een minilaptop en krijgen een code die ze kunnen ontcijferen met hun zelfgemaakte decoder. Stephanie (11) vertelt dat ze al vier van de zes cijfers hebben gevonden. 'Toen ik op de eerste dag van het kamp hoorde dat we een code moesten zoeken, dacht ik "moet dit echt?" Maar toen zag ik de spionnen en vond ik het meteen heel leuk.'

Goed gevulde fruitmand

Spionnen Joep en Ruben zitten helemaal in hun rol en dat doen ze graag voor de kinderen. 'Iedere ochtend verbaas ik me. Dan denk ik dat de kinderen nog slapen, maar zitten ze rustig te wachten tot iedereen aan de ontbijttafel

verschijnt', zegt Ruben, die al voor de zevende keer leiding is op dit kamp. 'Deze kinderen gaan nooit op vakantie en hebben meestal ook geen zwemdiploma', vertelt Joep. 'In het programma moeten we daar rekening mee houden, in plaats van zwemmen hebben we met waterballonnen gegooid. Dat vonden ze ook geweldig.' Terwijl de kinderen aan het spelen zijn, komen er af en toe kinderen naar de keuken om fruit te pakken. 'Bij aankomst hier hebben alle kinderen het snoep dat ze van thuis hebben meegekregen, ingeleverd en ze krijgen dat pas weer terug als ze naar huis gaan', legt Elizabeth uit. 'Het hele kamp mogen ze zoveel fruit pakken als ze willen. Sommige kinderen vertelden dat ze thuis geen fruit hebben. De fruitschaal is een succes want er zijn nog maar een paar appels over.'

Nog niet naar huis

De kinderen gaan op zoek naar het laatste deel van de code en Jermain (9) verheugt zich al op de inhoud van het koffertje.

'Ik denk dat onze spionnen-diploma's in het koffertje zitten, want we zijn nu in opleiding en kunnen al sluipen, smokkelen en codes kraken.' Hoewel hij uitkijkt naar het einde van de zoektocht, wil Jermain nog niet naar huis. 'Hier kun je lekker spelen in het bos, thuis hebben we dat niet. Volgend jaar wil ik hier weer heen.' Ook Stephanie zou nog best een paar dagen willen blijven. 'Hier heb ik nieuwe vriendinnen gemaakt. Ik zou vaker op kamp willen, want dan doe je allemaal leuke dingen. Thuis ga ik me vervelen.' Als de code compleet is, kan de koffer worden opengemaakt. Iedereen houdt zijn vingers in zijn oren voor het geval dat de koffer ontploft. Maar dat gebeurt niet en als dank voor het kraken van de code krijgen alle kinderen een diploma en een spionnen-verrekijker. Kayleigh (10) is er trots op. 'Na de zomervakantie neem ik deze verrekijker mee naar school en het diploma ga ik inlijsten', vertelt ze met een grote glimlach op haar gezicht. ■

